వసంతం ఎవరి సొంతం ?

చి. లక్ష్మీ సౌభాగ్యవతి సుభద్రకి నీ సమక్షంలో నీకు చెప్పుకోలేని ఎన్నో విషయాలున్నాయి. నీకూ నాకూ తెలిసినవి కొన్ని. నా మనసులోనివి నీమనసెరుగనివి మరి కొన్ని. వాటన్నింటిని ఈ ఉత్తరంలో పొందుపరుస్తున్నాను. సావధానంగా చదువు. విషయాలన్నీ అవగతమౌతాయి.

నా పెళ్ళయిని ఏడాదికి నా చిట్టి తండ్రి... కాదు... కాదు... మీ ఆయన పుట్టాడు. వాడు పుట్టిన ఏడాదికే మా ఆయన పోయారు. ఆయన పోయాక ప్రపంచమే శూన్యమన్పించింది. ఒంటరిదాన్నయ్యాను. జీవితం మోడివారిందనుకున్నాను.

దిక్కెవరూ లేని నాకు నా కన్నే తోడయ్యాడు. నా బాబు నవ్వుతుంటే నా జీవితంలోకి మళ్ళీ వసంతం వచ్చిందేమోననిపించేది. వాడి బుల్లి అడుగులతో నన్నూ తిరిగి నడిపించాడు. వాడి తోడే లోకమైంది నాకు.

పొద్దస్తమానం నా కొంగు పట్టుకు తిరిగేవాడు. " అమ్మా... అమ్మా..." అంటూ వెంటపడేవాడు.

వాణ్ణి స్కూల్లో చేర్పించాక "అమ్మా ! నేను స్కూల్‌కి రిక్షాలో వెళతానే" అంటే నా చిట్టి కన్న నడిచి వెళితే ఎక్కడ కందిపోతాడోనని అది నా తాహతుకు మించిన పనే అయినా ఒప్పుకున్నాను. 'నా చిన్నా సుఖమే నాక్కావల్సింద'ను కొని రాత్రింబవళ్ళూ కష్టపడేదాన్ని.

ఓ పూట నేతిన్నా తినకపోయినా వాడికి ఆకలి అంటే తెలియకుండా చేసాను. కష్టాలు నేననుభవించినా ఆనందాన్ని వాడికి పంచాను. మమకారాన్ని మాతృప్రేమతో

రంగరించి సుఖాల్ని చవిచూపించాను.

నేనంటే పంచప్రాణాలు వాడికి. నన్ను విడిచి ఒక్క క్షణం కూడా ఉండేవాడు కాదు.

వాడికి ఊహ తెలుస్తున్న రోజుల్లో ఓ పండుగ రోజు జరిగిన సంఘటనిది.

"అమ్మా ! నాకీ కొత్త బట్టలు వద్దు" అని మారాం చేసాడు.

కంగారుపడుతూ "ఎందుకు నాన్నా !" అనడిగాను అవి నచ్చాయో లేవో నని అనుమానంతో.

అందుకు సమాధానంగా మరి నీకు లేవుగా ! అన్నాడు అమాయకంగా,

"బాబూ !" అంటూ వాణ్ణి ఆప్యాయంగా గుండెలకి హత్తుకున్నాను.

"నే పెద్దయ్యాకనిన్నీ చిరిగిన బట్టలు కట్టుకోనీయనమ్మా ! కొత్త కొత్త చీరలు కొని పెడతాగా" అని వాడంటుంటే 'బంగారు కొండ' అనుకొని మురిసిపోయాను. పట్టలేని సంతోషంతో ఆనందభాష్పాలు రాల్చాను.

కాలం తనకు తాను సాగిపోతోంది. వాడు ఎదుగుతున్నకొద్దీ "వాణ్ణి ఓ ప్రయోజకుణ్ణి చేశానన్న" సంతృప్తితో బ్రతుకుతున్న నాకు... నా చిట్టి తండ్రి ఓ రోజు షాక్ తినిపించాడు.

దంపతులై మీ ఇద్దరూ ఈ ఇంట్లోకి అడుగుపెట్టిన సంఘటన అది.

అలా హఠాత్తుగా నిన్ను వెంట బెట్టుకుని వచ్చి "అమ్మా ! రిజిస్ట్రార్ ఆఫీసులో ఈ అమ్మాయిని నీ కోడలిగా చేసుకొచ్చానని" వాడంటుంటే తట్టుకోలేకపోయాను.

కనీసం మాటమాత్రంగానైనా నీ గురించి నాకు చెప్పలేదు వాడు. చెబితే కాదనేదాన్ని కాదు. మరెందుకిలా అనుకోకుండా పెళ్ళి చేసుకోవాల్సి వచ్చింది. నా పిచ్చి తండ్రి కోరితే దేన్నయినా కాదన్నానా ? వాడికి తెలియకుండా భోరున ఏడ్చేసాను. నా బాధని నాలోనే దిగమింగుకున్నాను నాక్కావాల్సింది బాబు సుఖం.

"అందుకే మనసారా మీ ఇద్దర్ని ఆశీర్వదిస్తుంటే" అప్పుడు వాడి ముఖంలో కన్పించిన కాంతిరేఖలు నాలోని బాధావీచికల్ని మటుమాయం చేశాయి. మనసు కుదుటపరచుకొని కూతురులేని లోటు తీర్చడానికి వచ్చిన కోడలిగా నిన్నూ వాడితో సమానంగా చుశాను.

...కానీ జరిగిందేమిటీ ? నా జీవితంలో వసంతం పూర్తిగా నీ సొంతమైంది.

నా సాన్నిధ్యం వీడి నీ సాంగత్యం చేసాడు. వాడు నువ్వు నా నుంచి నా కన్నాని దూరం చేస్తుంటే విలవిల్లాడాను. నీ చుట్టూ తిప్పుకుంటే సహించలేకపోయాను. వాడిని నీ ఇష్టం వచ్చినట్లు ఆడిస్తుంటే భరింపలేకపోయిందీ తల్లి హృదయం.

గొంతు మూగవోయి గుండె చెరువై అతలాకుతలమయ్యాను...మరింకేం చేయను? చెట్టంత మగాణ్ణి పట్టుకొని చిట్టెలుకను చేసి ఆడిస్తుంటే నీతో పోట్లాటకు దిగడమే నే చేయాల్సింది. కానీ అలా చేయలేదు !

నాకు తెలుసు తల్లిగా నీతో పోట్లాటకు దిగితే వాడు కలుగ చేసుకోలేడని. నన్ను

ఎదిరించనూ లేదు, నిన్ను వారించనూలేదు. కాకుంటే తనలో తానే మధనపడేవాడు. మనిద్దరి మధ్యానలిగి నలిగి కృంగిపోయేవాడు. నా చిన్న కించిత్ వ్యధ చెందినా ఈ తల్లి హృదయం తల్లడిల్లిపోతుంది.

అందుకే మౌనంగా ఉండిపోయేదాన్ని.

నీ గురించి పూర్తిగా అర్థమైన నాకు, నువ్వు చెప్పింది నే వినకుంటే నా మీద కోపంతో నా బాబునేం అంటావోనని తెగ భయపడి పోయేదాన్ని. నీకు అనుకూలంగా చేయడానికి సిద్ధపడేదాన్ని.

నువ్వేది చేయమన్నా సంతోషంగా అంగీకరించేదాన్ని. నువ్వెన్నెన్ని మాటలన్నా సహనంతో పడేదాన్ని.

"నీ కోడలు నిన్నింత రాచి రంపానపెడుతున్నా ఎలా సహిస్తున్నావు అనసూయమ్మా!" అని ఇరుగుపొరుగు నాపై జాలి పడుతుంటే బదులుగా నవ్వేదాన్ని.

"రాముడి లాంటి నీ కొడుక్కి లంకిణి లాంటి ఈ కోడలెట్లా దొరికిందమ్మా!" అంటూ నన్ను చేరి వాళ్ళేదేదో నూరి పోస్తుంటే 'మా కుటుంబ విషయాలు మీకెందుకు' అంటూ కసిరేదాన్ని. నాకన్నయ్యా సంసార విషయాలు, మన కుటుంబ విషయాలు బయటపడకూడదు వాళ్ళందరి నోళ్ళలో నాని, మనం దిగజారిపోకూడదన్నదే నా ఆలోచన.

నిన్ను పల్లెత్తు మాటనకుండా నా పెద్దరికాన్ని నిలుపుకునేదాన్ని

అలా అలా రోజులు గడిచాయి.

నీకు ముగ్గురు పిల్లలయ్యారు. దాంతోపాటు ఖర్చులూ పెరిగిపోయాయి. అందుకే నాతో ఊడిగాలు చేయించుకుంటూనే ఈ ముసలి ప్రాణానికింత తిండి పెట్టడం కూడా దండగనే స్థితికి వచ్చావు. అదీ నిజమే నన్పించింది.

ఆ రోజుల్లోనే నేను నా కన్నా నొక్కన్నే పోషించడానికి అంత ఇబ్బంది పడ్డానే? ముగ్గురు పిల్లలకు బట్టలు, చదువులు.. కోరుకున్నవి తెచ్చిపెడ్తూ తండ్రిగా నా చిట్టి తండ్రి వాడెన్ని ఇక్కట్లు పడ్తున్నాడో కదా !

అందుకే మీకు చెదోడువాదోడుగా ఉండాలని ఏదైనా పనికూడా చేద్దామనుకున్నాను. నా కది అలవాటే. కానీ ఈ వయసులో కూడా నే కష్టపడితే చూడలేడు వాడు. అలా అని నీ దృష్టిలో నే తేరగా తింటూ ఉండలేను.

పైగా ఇప్పుడు మీ పెద్దబ్బాయికి పెళ్ళి నిశ్చయమైపోయింది. అంటే నీకూ కోడలు రాబోతోంది. నాపై కోడలిగా నీవు చూపే ఆదరణకి ఆ అమ్మాయి ఎలా భావించుకొంటుంది! పైగా ఈ కాలపు పిల్ల. ఆ అమ్మాయి మనసెలాంటిదైనా ఈ ఇంట్లో అత్తలకి స్థానంలేదనే అభిప్రాయమేర్పరచుకుంటుంది. కోడలిదే సామ్రాజ్యమనే స్థిర నిశ్చయానికి వస్తుంది.

అలాంటప్పుడు మరి నీ పరిస్థితిని కూడా ఒక్కసారి ఊహించుకో! నీ ద్వారా నాకు పట్టిన గతే నీకోడలి ద్వారా నీకు పడుతుంది. నీ జీవితంలో వసంతం పూర్తిగా నీ కోడలి సొంతమౌతుంది. నిన్నూ నీ కోడలు చిన్నచూపు చూస్తుంది. బదులుగా నాలాగే నీవూ ఆశాంతికి

గురవుతావు. మరి నీవు బాధపడుతుంటే చూసి నా తండ్రి తట్టుకోగలడా! వయసు మళ్ళుతున్న దశలో కూడా వాడు వ్యథ చెందకూడదు. అలా జరగకూడదూ అంటే నువ్వు గల గలా నవ్వుతూ ఉండాలి. నీవానందంగా ఉండాలి అంటే నీ కోడలు నీపై పెత్తనం వహించకూడదు. అలా జరగకూడదు. అల జరగొద్దంటే నీవు నాపై పెత్తనం ఆపాలి. కానీ ఈ దశలో అది నీవల్ల కాని పనని నాకు తెలుసు.

అందుకే నేను తప్పుకుంటున్నాను.

అత్తగా నేననుభవించిన కష్టాలను తిరిగి అత్తగా నీవూ నీ కోడలి వలన అనుభవించ కూడదు. నా చరిత్ర నీ విషయంలో పునరావృత్తం కాకూడదనే నా ఆకాంక్ష. అసలు మన వంశంలోనే ఇకనుంచి 'అత్తా కోడళ్ళలా కాదు వాళ్ళు తల్లీ బిడ్డల్లా కలిసిపోయారు' అని ఇతరులు చెప్పుకుంటూ ఉండాలి. కుటుంబంలో ప్రతి పువ్వూ నవ్వుతూ ఉండాలి. ప్రతి మనిషి జీవితం నవరుచుల సమ్మేళనం ! ఉగాది పచ్చడిలా తీపి, వగరు, పులుపు వంటి రుచులు ఉన్నట్లే ప్రతిమనిషి జీవితంలోనూ సుఖం, దుఃఖం, సంతృప్తి, అసంతృప్తి వంటివి ఉంటూనే ఉంటాయి. మనిషి అన్నింటిని స్వీకరించడానికి సిద్ధపడాలే తప్ప ఉగాది పచ్చడిలో వేపపూత ఏరేసి మరొకరికి పెట్టినట్లు సుఖాలు మనకు, కష్టాలు ఎదుటి వారికి అని కోరుకోకూడదు. అన్నింటినీ సమైక్యంగా, సమంగా భరించగలగాలి. అప్పుడే ఆకుటుంబంలో వసంతం అందరి సొంతమౌతుంది. సంతోషం వెల్లివిరుస్తుంది. ఇదంతా జరగాలంటే నేను నే చెంత ఉండకూడదు. శిశిరం విసిరిన బాణాలకు ఈ పువ్వు కోలుకోలేక గాయాలకి లోనైంది. నీ ఇష్టానికి వ్యతిరేకంగా తిరిగి వసంతంకోసం నేనూ ఎదురు చూస్తే నువ్వు సహించలేవు ! అది తెలిసిన నీ కోడలు తానూ నీ బాటలోనే నడిచే అవకాశం ఉంది.

అందుకే ఈ నిర్ణయం తీసుకుంటున్నాను.

చివరగా నీ బాగుకోరి మరొక్క విషయం.. నాపై చూపిన పెత్తనం నీ కోడలిపై చూపించకు. మారుతున్న కాలంతో పాటుగా మారుతున్న మనస్తత్వంగల ఆడపిల్ల నీ కోడలుగా రాబోతోంది. నీ శేష జీవితం నాలా కాకుండా ఆనందమయం కావాలంటే నీ తత్వాన్ని మార్చుకో! అప్యాయతల్ని అలవర్చుకో! అత్తని అమ్మలా చూడలేకపోయిన కోడల్ని కూతురిగా చూసుకో!

నా విషయం తెలిసి నాకన్నా తట్టుకోలేడు. ఈ పాటికే నా ఆచూకీ తెలియక ఎంత బెంగపెట్టుకున్నాడో పిచ్చితండ్రి? కాని ఏం చేయను...? వాణ్ణి నీ చేతుల్లో పెట్టి నే వెళ్ళిపోతున్నాను... మళ్ళీ కన్పించలేనంతదూరంగా తిరిగి రాలేనంత సుదూరంగా.

నన్ను క్షమించమని వాడికి చెప్పవూ !?

నీ పెద్దరికాన్ని నిలబెట్టుకొని, తర్వాత తరాలైన మన వంశీయులకీ గ్రహచారం పట్టకుండా రాబోయే నీ కోడల్ని ప్రేమగా చూసుకో ! తర్వాత అత్తగా ఆమె నిన్నూ గౌరవిస్తుంది.

అదే నాక్కావాల్సింది.

కోడలిగా నువ్వివ్వాల్సింది.